

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Verus Ecclesiasticus Vocationem suam cognoscendi Avidus, Eidemqve Correspondendi Studiosus

Mansi, Giuseppe

Francofurti ad Mœnum, 1693

Cap. XIII. De spiritu ac perfectione clerico necessaria

urn:nbn:de:hbz:466:1-38106

membris non vocantur ad culpam, in illis
men habeantur illicita.

Caput Decimum Tertium,

De Spiritu, ac perfectione, neces-
saria Clerico.

SANCTA Mater Ecclesia, à Spiritu sancto
directa, in offertorio Missæ de sacratissimo
Eucharistiæ Sacramento, vitæ puritatem
innocentiam commendat Sacerdotibus,
bis ex capite 21. v. 6. Levitici desumptis:
*Sacerdotes Domini incensum & panes offerent
Deo, & ideo sancti erunt Deo suo, & non
luent nomen ejus.* Erant veteris legis sac-
dotes destinati, ad decorianda pecora,
ac boves &c. vel ad offerendum incensum:
& nihilominus prætendit ab illis DEUS
traordinariam vitæ sanctimoniam; non
ergo multo amplior requiretur in iis, qui
dinati sunt, ac constituti, non ad tractan-
das viles taurorum, aut vitulorum carnes
sed ad palpandum, ac offerendum ipsum
unigenitum, Altissimi Filium? Ego pro-
(confitetur de seipso Nazianzenus
non ausus sum me intromittere acingere
sacris illis ministeriis, manibusque meis con-
tingere, ac attrectare incruentum illud

crificium, nisi prius per opera sancta me
consecrassem, ac ad illud disposuissem; quod
idem est, ac si diceret, nisi prius in me ad-
vertissem aliquem vitæ irreprehensibilis te-
norem: *Quomodo mihi sacerdotis speciem & no-
men vindicasset, priusquam operibus sanctis
manus meas consecrassem?*

Non credunt Clerici, quod eo ipso,
quo tanquam intimi ministri ascendunt ad
altare, se strictissimè obligari ad vitæ singu-
larem probitatem, ac innocentiam; memi-
nit enim hujus S. Augustinus, *Serm. 43. de di-
fferentia, cap. 4.* dicitque, quod eo ipso momento,
quo ab Episcopo ordinantur, duo eidem ad-
promittant: *Clericus duas res professus est,
sanctitatem & clericatum, interius sanctita-
tem: Ut sciat, inquit Hugo à S. Victore
in cap. 2. Apoc. quicumque adscribi cupit
militiæ Ecclesiasticæ, se totaliter debere re-
signare cunctis mundi impedimentis, seque
totum convertere ad Deum, ac illi jugiter in-
herere: summitatem capitis in modum corona
radimus, ut mentem, qua nostrum superius
est, ad superna contemplanda & desideranda
liberam habere doceamur. Ipsum superpel-
liceum, familiare Clericis, per albedinem
suam ac candorem, inquit S. Carolus, *Conc.
Med. 6. p. 7. tit. qua ad Divin.* admonet ipsos qua
mo-*

Vansi

Veras
clericatus

M. V.

morum puritate debeant vestiri, quæ ven-
 innocencia debeat pollere is qui inter
 ricos cupit annumerari: *Cum superpellicea*
qui amictus ex tela lineâ candida constat
duit Clericus, cogitet, quam personam suscipiat,
nempe à sordibus labeque puram, quæ
vestitus ille indicat: ita ut quoties confes-
 sionem suam crimine aliquo, aut macula re-
 rit inquinatam, toties illi vestis hæc ob-
 ac improperet id ipsum. Servit ad hæc
 litudo quædam pulchra ac apposita, quæ
 adfert Auctor operis imperfecti. *Hinc*
 Ut extruatur Ecclesiæ alicujus frontispic-
 um, certum est, quod lapides anteriores
 qui omnes sub aspectum cadunt, prius
 beant poliri, ac aptari pro locis sibi de-
 tatis, alioquin non essent pro ornamen-
 ast sua inepta ac inordinata grossitie in-
 tium offenderent oculos, cujus contraria
 est in iis saxis, quæ sub obtutum non ve-
 unt; eodem plane modo discurrendum est
 Clericis: *Foram lapides nullum habere*
bent nodum, aut angulum, qui si sic fuerint
totum ædificium derurpant: Sic & Clericus
lam debent habere maculam, quia ipsi sunt
chritudo Ecclesiæ. Hinc S. Carolus Archiepiscopus
Mediol, pag. 548. qui omni possibili modo
 maque industria nitebatur non solum re-

cite decorem domus Dei, quam unice diligebat, verum etiam promovere ac augere pulchritudinem, ac splendorem Ecclesiae, magno cum spiritu mandavit, ac inculcavit filiorum genitoribus, ut quas proles seu filios intenderent applicare, ac impendere militiae, Clericali, ut illos optima, ac solertissima cura studerent enutrire, illosque solum destinarent ad ordines sacros suscipiendos, in quibus eluceret melior indoles futurae probitatis, quosque aptiores judicarent ad cultum Divinum promovendum: nec imitarentur parentes illos male feriatos, pejus autem & sibi, suisque prolibus consulentes, qui ut familias suas deonerent, illos Deo offerunt filios, consecrantque, quos inhabiliores, ineptiores, ac defectuosiores judicant, in hoc sane puncto ipso Caino peiores: *Parentes filios sacra militia oblatos, religiose erudiant, meliores, & aptiores ministerio Dei eligant, & quorum indoles praeseferat speciem virtutum, & disciplina sanctissima clericalis.* Et si in hoc tam notabili puncto non advigiletur, sed admittantur ad ordines sacros, quicumque advenientes sive bonis praediti sint moribus, sive malis, sive docti sint, sive indocti, habiles aut inhabiles, non edificabitur certe, aut destruetur Ecclesia, prout opti-

Venerabili

Venerabili
de...
...

optimè, & acutè advertit S. Hieronymus in cap. 2. ad Tit. Vehementer Ecclesiam destruit, meliores laicos esse, quam ricas.

Jam verò, si tanta pietas, tantus spiritus requiratur in Clericis, qui, ut ita dicam, sunt lapides exteriores, minusque respiciuntur à S. Ecclesia, quales ergo debent ministri sacri, qui sunt lapides sanctuarii. S. Ignatius Martyr, Ep. ad frat. Pont. Dom. mentionem fecit Diaconorum, scribit quaedam epistola: *Diaconi imitatores Angustularum virtutum, qua purum, & incolumitatem exhibent ministerium: hocque ipsum sinuatur illis ab Episcopo in eorum ordinatione: Gratia sanctificationis eluceant, abundet in eis totius forma virtutis, auctoritas modesta, pudor constans, innocentia puritas, & spiritalis observantia disciplina.* Amplius autem, ac excellentiora requiruntur in Sacerdote, prout innuit S. Isidorus Pelusiota L. 2. Ep. 205. *Tantum inter sacerdotem, quemlibet probum interesse debet, quantum inter caelum & terram discriminis est.* Idem est, ac si diceret, ne quidem saecularium proba vita æqua mensura est, debita regulæ morum sacerdotalium: hi namque (sacerdotes) absque ulla comparatione personarum, gra-

rum, gradus ac conditionis inæqualis eos debent transcendere; foretque dedecori in alta ac eminente dignitate constituto, simile tantum esse inferiori, nec tantum excellere virtute, quantum gradu; observavit iam olim hoc Auctor operis imperfecti, dum ita scribit, atque à minori ad majus argumentatur: *H. m. 40. Quomodo non sit confusio esse illos inferiores laicis, quos etiam aquare desesse, confusio est?* Et ut verum dicam, optime dixit S. Carolus, *Act. Eccl. Mediol. pag. 1062.* hicque valde opportunè venit; parum referre quod clerici in habitu, ac vestitu differant à laicis, nisi etiam distincti sint vita & moribus, estque nobis confusio omnis nostra exterior dignitatis ostentatio, ac supra laicos eminentia, si virtute ac probitate multis illorum simus inferiores; ita sentit, & verissimè, S. Carolus. Respondet, quasi per Echo, huic S. Archiepiscopo Petrus Blesensis, *serm. 12.* idemque plane clero impropèrat, dum super illa *Illic verba commentatur: Erubescite Sidon, ait mare. Erubescant sacerdotes, si sacratio- ris vita inveniantur laici, qui hujus mundi fluitibus sunt immersi.* Certum est, quod si ea commoda, ea media, tales stimulos, ac motiva urgentia ad manum haberent laici,

laici

Verus
de laicis

laici

laici, iisque suppeditarentur ac liceret
 multo nobis sanctiores evaderent plures
 illis: Patent nobis sacrae scripturae,
 Sanctorum Patrum, tot spirituales ac
 ci, & ad pietatem excitantes codices, quos
 giter pervolvere deberemus; habemus
 nones, concilia, Bullas Pontificum; Theo-
 logiam moralem ac Scholasticam, con-
 natores Evangelicos, ipsimet praedicam-
 oramus, celebramus, quotidie sacramen-
 ta administramus, tot horis in choro
 oratorio, in Ecclesia degimus ad divina
 solvenda officia, & nonne haec omnia
 efficacissima sunt ad insignem in virtute
 ac vitae probitate faciendum progressionem
 ad urgendum nos, ut de bono in melius
 de meliori in optimum proficiamus? Heam gra-
 Rex ille idololatra, ac gentilis Atalantoniae,
 Gothorum Dominus, prout refert Cassiodorus,
 dorus, *Lib. Variar. Ep. 24.* non sine ratione
 vitam Ecclesiasticam, caelestem appellandam
Professio Clericorum vita caelestis est, quae
 semper occupata est in vitae aeternae virtutibus
 sis exercitiis. S. Bernardus *serm. de trib.* ac
 accommoda omnino similitudine, non amictu
 vocationis non solum praerogativam, sed
 etiam necessitatem declarat, qua obstru-
 quod

eretur & obligamur ad maiorem, super re-
 plures, quos omnes, virtutem ac perfectionem,
 æ, magisque exemplarem vitam: Sicut pre-
 ac alio sam vestem exigua quevis macula turpius
 quod decolorat, ita à nobis multo magis exigitur ju-
 mus stitia, cum in aliis nevis, in nobis sit gravis cul-
 ; Thea: scribens autem ad Eugenium Papam
 conuivum quondam alumnum, tritam illam ei
 licamculcat paræmiam, ac præcedentia confir-
 cramat: idem lib. 2. de consid. c. 13. Inter seculares
 auro, nuga, nuga sunt, in ore Sacerdotum blasphemæ
 vina proia. Quæ Sancti verba, quantam non exi-
 tia meunt circumspæctionem in moribus nostris,
 virtutem quantam in loquendo cautelam, quam exi-
 gressioniam ac pœnitentem in vita puritatem,
 elius, dum levia illa, ac jocosa in oribus nostris,
 is? Itam grandia peccata sunt, dum sunt blasphemæ
 alarionia.

e Cali Totus habitus sacer, quo induimur, exterius
 e ratio exprimit interiorem vestitum virtuosum, quo
 pellere debemus esse adornati: opus non est, ut hæc
 est, quæ me in particulari cuncta referantur, cum
 e virtulla Hugo Cardinalis in cap. 2. Apoc. enueleatè,
 ac punctuatim explicet, ac incipiendo à ligulis
 , notamictus, aliisque, quibus nos in forma Cru-
 am, cis præcinximus in pectore, significatur,
 bstruod ipse habet (loquitur de Sacerdote)

F

San-

Nevisi

Veris
de castig

San-

Sanctimoniam cordis, qua est sincera fides, meas, cis Christi, per amictum enim significatur, *Psal. 25*, qua videt in velamine, sicut amictus velae legitur. Per ligulas descendentes, quibus cingitur Tabernaculum, designatur sinceritas, & integritas, quae non dividitur in duobus, scilicet de humanitate Christi, & divinitate; item alio cingulo cingitur superius, & quo colligitur alba, & restringitur, & huius cingitur, ne defluat, per hoc significatur integritas corporis, qua debet restringi cingulo continentiae, ne defluat per delicias, & ineptias. Verum ut pergit. Ulterius pergens, ac loquens de sacramento illius etiam appositam refert explicationem debet. Sacerdos Evangelicus induitur casula, & hanc modicum habet foramen in medio, per quod caput egreditur cum amictu, ex omni parte est rotunda, & significat aeternorum in altitudine divinationem.

Notant ex pulchris hisce explicationibus singula Ecclesiastici, quantam sibi imponant instrumentationem, dum sacris illis sese induunt instrumenta mentis. Adjungit praelibatis ritum nostrum toties lavandi manus, per quod significatur, nos debere esse mundos, totaliter puros; unde etiam sacramentum denotat ablutio verba illa *Psal. 24*, *Ecclesiastici* proferimus; *Lavabo inter innocentes manus meas, ut*

fides mens, & circumdabo altare tuum Domine.
 Psal. 24. v. 6. Quin & ipsi quoq; veteris Mosai-
 cae legis sacerdotes, dum intrare debebant ad
 Tabernaculum, & accedere ad altare, lavare
 non solum manus, sed & pedes jubebantur,
 prout satis rigidè illis præcipitur Exodi cap.
 30. & tamen, prout dicebam in principio
 hujus capituli, nihil aliud habebant agere,
 quam tractare animalium carnes, incensum
 offerre, ac panes disponere, & observare:
 Verùm, totum illud figura quædam erat,
 de ac prænotatio munditiei summæ, qua polle-
 catione deberent in nova gratiæ lege manus no-
 stræ sacerdotales, qui tractamus ac dispensa-
 mus sacratissimum Agni immaculati corpus,
 quod sapius, nostris cum precibus elevamus
 in altum, versus cælum, ad implorandam
 divinam misericordiam, simul & ejusdem
 singularem gratiam, pro eo quod simus in-
 strumenta tantæ benedictionis, quod sacra-
 menta administremus, quod nos ita exalta-
 verit, ut absolutionem sacramentalem con-
 ferre possimus: Ideoque antequam sacer-
 dos canonem recitare incipiat, antequam
 sacram attingat hostiam, ordinavit sacra
 Ecclesia, ut prius digitorum abluat summita-
 tes, ut sciamus, quod ab omni, etiam levif-
 simo,

F 2

Nevisi

Venas
de castig

M
N

fimo, non solum defectu, sed & nave
 ra debeat esse anima ista, quæ ad sacru
 tremendum illud accedit Altare: Et
 ad sacramenta cœlestia consocienda proce
 (inquit Areopagita, Cap. 3. Eccl. Hierar.
 oportet esse munditiâ, ut ipsas quoque
 extremas imagines purgatas habeant,
 que ad reverenda mysteria, quantum fac
 similitudine puritatis accedere. Et ut
 eludam totum duobus verbis Sancti
 brosii, Lib. 1. offic. vet. ita debent vivere
 clerici, ut etiam, inter dissolutiss
 laicorum ac sæcularium mores, in illis
 ta debeat apparere modestia, ac com
 nentia, qua facto demonstrant
 ac opere, quod sint: Ca.
 stra Sanctitatis.

